բաշխնութիւնը։ 1215ին, մեր Ս. Յակոբայ վանքին մէջ ընդօրինակուած է նոյն ճառընտիրը, որ կը գտնուի այժմ Վենետիկի Մխիթարեանց մատենադարանին մէջ (Հին. Թ. 1553), և ցոյց կուտայ մեզի նոյն Գաթիզմայի վանքին հայկական վերահաստատութեան պատմական յիշատակագրութիւնները, որոնց կարևորները նոյնութեամբ կ'ընդօրինակենք հոս. «Յամի վեցհարիւրորդի վաթսներորդի եւ ի չորրորդում ամի շրջաբերութեան Հայ Տօմարի (= 1215). ի թագաւորութեանս Հայոց Լեւոնի, ի վերջացեալ և ի նուազեալ դառն ժամանակի, յաւուրս աստուածապատիւ և հոգեւոր տեառն Յովհաննէս Հայոց Կաթողիկոսի, յաշխարհս Պաղեստինէ՝ ի մէջ գերութեան Երուսաղէմի, ընդ հովանեաւ Ս. Յակոբայ Առաքելական Աթոռոյս՝ գրեցաւ գիրս գեղահրաշ . . . ։ Արդ՝ ցանկացող եղեալ այսմ գեղեցիկ աստուածային տառիս, ճգնաւոր ոմն՝ անուն Յովհաննէս, հանդերձ քեռբ իւրով կրաւնաւոր կարգաւ, եւ բարի անուն ստացեալ յանձինս՝ իւրեանց ունելոյ զվանս արտաքոյ Երուսաղէմի, հանդէպ Սուրբ Սիոնի, ի վերա ճանապարհին Բեթղեհէմի, որ է գեաղ հանգստեան Սուրբ Աստուածածնին. մինչ գայր յընծայումն ի տաճարն, աստուածացեալ մանկամբն Յիսուսի Քրիստոսի. վասն այսորիկ բարի անուն եւ ընտրեալ քահանայն Գէորգ կանգնեաց զտաճարն սուրբ եւ անուանեաց յանուն Սուրբ Աստուածածնի, յիշատակ նորա աւրհնութեամբ. նմանապէս եւ եղբարորդի իւր Յովհաննէս զոր վերադոյն յիշեցաք՝ ընկալաւ զսայ բարեաց յիշատակ և բարեխաւս առ Աստուած՝ իւրեանց և ծնողաց իւրեանց և աւանդեցին ի Սուրբ Աստուածածինն զանձ անկողոպտելի, ի վայելումն շնորհազարդ որդւոյ իւրեանց Գրիգորոյ սարկաւագի, եւ այլ կրաւնաւորաց եւ քահանայից։

Արդ աղաչեմք զամենեսեան՝ որք աւկտիք ի սմանէ ընթերցմամբ կամ գաղափար առնելով, սրտի մտաւք յիշատակեսջիք զստացողք սորա զՅովհաննէս և զքեռ իւր զՏիկներես, և զժառանգաւոր նոցունց Գրիգոր սարկաւագ. և զԳէորգ զգնացեալն առ Քրիստոս, և զվերջին աշխատողս և զծնողս և զկապողս զՅովհան՝ զվերջացեալս յամենայն բարեաց, և խոչորութեանս (գրոյս) անմեղադիր լերուք. և որք աւգնական եղեն ի գին սորին ի կանանց կամ յարանց կամ, ի քահանայից, Քրիստոս Աստուած միոյն ռ. ապատ . . .» (Մնացեալն կը պակսի)։ Յիշատակարանին մէջ յիշատակուած կաթողիկոսն է Մեծաբարոյ Յովհաննէս (1203–1220)։